மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: "மானியக்கோரிக்கை எண். 53-- பொதுப்பணிகள் குறித்த மூலதனச் செலவு-கட்டடங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 8,10,30,000-க்கு மேற்படாதத் தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்".

மானியக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேற்றைய தினம் அமைச்சரவையில் கூடி எடுக்கப்பெற்ற முடிவுகளைப்பற்றி பேரவை விதி 82-ன் கீழ் பேரவை முன்னவர் ஓர் அறிக்கை வைப்பார்கள்.

(பிற்பகல் 2-00)

(7) அமைச்சரின் அறிக்கை.

அரசிதழ் பதிவுபெறு அலுவலர் தலைமைச் செயலக அலுவலர் கோரிக்கைகள் குறித்து மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அளித்த அறிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, முதலமைச்சரின் அறிக்கையை உங்கள் அனுமதியோடு படிக்கிறேன்.

சென்ற மாதம் 20-ம் நாள் நிதிநிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தாக்கல்செய்வதற்கு முன்பே அரசு இதழ் பதிவு பெறு அலுவலர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள கிளர்ச்சி முறைகளில் ஈடுபட்டு வந்தனர் என்பதை இந்தப் பேரவையின் அங்கத்தினர்கள் நினைவுகூர்வார்கள். ஏற்கனவே, அமைக்கப்பட்டுள்ள ஊதியக் குழு இவர்களது கோரிக்கைகளை பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அரசு எந்த விதமான அறிவிப்புகளையும் செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இல்லை என்பதையும் நீங்கள் உணர்வீர்கள். எனினும் கூட, இந்த அரசின் நல்லெண்ணத்தின் அறிகுறியாக நிதிநிலை அறிக்கையில் மார்ச் மாதத்திற்கு மட்டும் மொத்த நிவாரணமாக ரூ. 25, ரூ. 15 என அறிவித்து ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் ஏற்கப்படும் போது ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படும்

என்றும் குறிப்பாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. துரதிருஷ்டவசமாக இந்த அறிவிப்பைத் தவருக எடுத்துக்கொண்டு, அரசின் நல்லெண்ணத்தைச் சந்தேகிக்கும் வகையில் கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

(2) அரசிதழ் பதிவுறு அலுவலர்கள் நிதி நிலை அறிக்கைக்குப் பிறகு கூட்டங்கள் போடவும் தர்ணா நடத்தவும் கோட்டைக்கும் சட்டப்பேரவைக்கும் ஊர்வலங்கள் நடத்திச் செல்லவும் முடிவு செய்தனர். அந்த நடவடிக்கைகள் தற்போது அமுலில் இருக்கும் சட்ட விதி முறைகளுக்கு விரோதமாக அமைந்தபடியால் 22-2-1978-ல் சட்டத்தை மீறி ஊர்வலத்தில் ஈடுபட்ட ஊழியர்களில் சிலரை கைது செய்யவேண்டிய நிலைமைக்கு இவ்வரசு கொண்டு வரப்பட்டது. அதே விதமாக அடுத்த இரண்டு தினங்களிலும் தொடர்ந்து ஊர்வலங்களில் ஈடுபட்ட சிலரைக் கைது செய்ய வேண்டியதாயிற்று.

(3) 25-2-78-ல் சட்டப் பேரவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கவும் இவ்வரசு தொடர்ந்து காட்டி வரும் நல்லெண்ணத்தின் அறிகுறியாகவும் கைது செய்யப்பட்ட அத்தனை அலுவலர்களையும் அன்று மாலையிலேயே விடுவிக்க ஒப்புக்கொண்டு உத்தரவிடப்பட்டு அவ்வாறே அவர்கள் எல்லோரும் விடுவிக்கப் பட்டனர்.

(4) 27-2-78 மாலை திரு. சிவ இளங்கோவையும் அவருடைய சங்கத் தோழர்களையும் என் அலுவலகத்தில் நான் சந்தித்து விவாதித்தேன். இதே பிரச்சினைகளைப் பற்றி திரு. பரதன், ... பானநதம் போன்ற தலைவர்களின் தலைமையில் இயங்கும் வேறு சில அரசு பணியாளர் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் என்னை சந்திப்பதற்காக காத்திருந்தனர். அவர்களையும் கலந்து பேசிய பிறகு மிக முக்கியமான இந்தக் கோரிக்கைகளை அமைச்சரவையில் வைத்துப் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கப்பட வேண்டி இருந்த தால், வெகு விரைவில் பரிசீலித்து முடிவு எடுத்து சட்டப் பேரவை யில் அறிவிக்கிறேன் என்று சொல்லி, மேற்கொண்டு கிளர்ச்சியைத் தொடர வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டேன். ஆனால், என்ன காரணத்தினலோ திரு சிவ இளங்கோவும் அவருடைய சங்கத் தோழர்களும் என்னிடமிருந்து பிரிந்து சென்ற அரை

மணி நேரத்திற்குள்ளாகவே 'பேச்சுக்கள் முறிந்துவிட்டன' என்றும் கிளர்ச்சியைத் தீவிரமாக்க வேண்டும் என்றும் அறிக்கை விடுத்தனர்.

(5) 28-2-78 அன்று திரு. சிவ இளங்கோவும் அவரது சங்கத் தோழர்களும் சேப்பாக்கம் பகுதியில் கூடினர். குறைந்த அளவே கூட்டம் இருந்தது. சில எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தில் பேசினர். இரண்டாம் தேதிவரை கிளர்ச்சியை நிறுத்தி வைக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, அவர்கள் இரண்டாம் தேதிவரை கிளர்ச்சியை நிறுத்தி வைத்தனர். ஆனால் மூன்றாம் தேதி அவர்கள் மீண்டும் கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்தனர்.

(6) 3—3—1978-ல் சிவ இளங்கோவின் தலைமையில் 5,000 பேர்கள் ஊர்வலமாகத் திரண்டு வந்து அமுலில் இருக்கும் தடை உத்தரவை மீறி கோட்டைக்கும் சட்டப் பேரவைக்கும் வந்து சேரவேண்டுமென்று தீவிரமாக முயற்சி செய்தனர். காவல் துறை அதிகாரிகள் சட்டத்தை மீறி அவ்வாறு செய்ய வேண்டாமென்று பலமுறை வற்புறுத்திச் சொல்லியும் அவர்கள் கலையவில்லை. இறுதியாக காவல் துறை தன் கடமையைச் செய்யவேண்டியிருக்கும் என்று கூறி சிவப்புக் கொடியை உயர்த்திய பிறகு, அவர்கள் பின்னடைந்து பல்கலைக்கழகத்தின் எதிரிலேயே உடனே வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவதாகக் கூறி கிளர்ச்சியைத் தீவிரப் படுத்த முயற்சி செய்தனர். இந்த நிகழ்ச்சிகளில் முன்னோடிகளாக ஈடுபட்ட 168 பேர்கள் காவல் துறையினரால் கைது செய்யப் பட்டனர். அவர்கள் அன்று மாலையே விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

(7) மறுநாள் 4—3—1978 மாலை சட்டப் பேரவையிலுள்ள அனைத்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை தலைமைச் செயலகத்தில் அழைத்து அவர்களுடன் விரிவாக நான் நிலைமையைக் குறித்து விவாதித்தேன். இந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட அனைத்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் அரசிதழ் பதிவு பெறாத அலுவலர்களின் நேரடி நடவடிக்கையை தாங்கள் ஆதரிக்கவில்லையென்றும், வேலைநிறுத்தம், போராட்டம் போன்ற கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட வேண்டாமென்று கூறியதாகவும், இதற்குப் பிறகும் எங்களது வேண்டுகோளை மதிக்காமல் அவர்கள் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர் என்றும் தெரிவித்தனர். இருந்தாலும், அரசின் நிதி

நிலை ஆதாரத்திற்கேற்ப முடிந்த வரை அனுதாபத்துடன் பரிசீலனை செய்து முடிவுகளை அறிவிக்க வேண்டுமென்றும் கருத்து தெரிவித்தனர்.

(8) நிலைமை இப்படி இருக்க, அரசு இதழ் பதிவு பெறு அலுவலர்கள் சிறிதும் பொறுமை காட்டாது, அமைச்சரவையின் முடிவைக் கூட எதிர்பாராமல் மேலும் கிளர்ச்சியைத் தீவிரமாக்கி வெவ்வேறு அலுவலகங்களில் வேலைக்கு வர விரும்புகிறவர்களையும் வேலைக்கு வந்து பணியாற்றியவர்களையும் பயமுறுத்தல், தடுத்தல், இழிவுபடுத்திப் பேசுதல் போன்ற தவறான செயல்களில் ஈடுபட்டனர். எந்த ஒரு பொறுப்புள்ள அரசும் இந்தச் சூழ்நிலையில் சட்டவிரோதமாகவும் காரணமின்றியும் உண்டாக்கப்படும் நிர்ப்பந் தங்களுக்குப் பணிந்து பொது மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமையைச் செய்யாமல் இருக்க முடியாது என்பதை இந்த அவை நன்கறியும். ஆபத்தான நிலையில் உள்ள நோயாளிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளைக்கூட மாற்று ஏற்பாடுகள் மூலம் செய்து தர அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளை, கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டிருந்த வர்கள், பல மருத்துவ மனைகளில் வன்முறை மூலம் தடுத்தார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவ்வளவு சம்பவங்களுக்குப் பிறகும் அரசு, தான் குறிப் பிட்டபடி நேற்றைய தினம் அமைச்சரவையைக் கூட்டி ஊழியர் களின் கோரிக்கையை தீவிர அக்கறையுடனும் விரிவாகவும் பரிசீலித்தது. அமைச்சரவையில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் கீழ் வருமாறு :—

அரசிதழ் பதிவு பெறு அலுவலர் சங்கத்தின் கோரிக்கைகள்.

(1) ஊதியக் குழுவின் அறிக்கையை 1—7—1977 முதல் அமுல் நடத்தவேண்டும்.

இதை ஏற்றுக்கொள்வதென்றால் ரூ. 22.5 கோடி செலவாகும். முன்பே அறிவித்தபடி இந்த அறிக்கை 1—4—1978 முதல் அமுலாக்கப்படும். முதல் ஊதியக் குழுவின் அறிக்கை 16 மாதங்கள் கழித்தும் இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் அறிக்கை 13 மாதங்கள் கழித்தும் அமுலாக்கப்பட்டது. தற்போதைய ஊதியக் குழுவின் அறிக்கையை இவ்வரசு 8 மாதங்களுக்குள் அமுல் நடத்த முன்வந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

(2) இடைக்கால நிவாரணமாக ரூ. 50 வழங்கப்பட வேண்டும்.

ஏற்கனவே இரு தவணைகள் நிவாரணத் தொகை அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. 1—7—1977 முதல் மாதம் ரூ. 200-க்குக் கீழ் ஊதியம் பெறுவோருக்கு ரூ. 10-ம் மற்றவர்களுக்கு ரூ. 20-ம் இடைக்கால நிவாரணமாக அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் ஒரு முறை மொத்த நிவாரணமாக ரூ. 200-க்குக் கீழ் ஊதியம் பெறுவோருக்கு ரூ. 25-ம் மற்றவர்களுக்கு ரூ. 15-ம் அளிக்கப்படும் என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர 1—4—1978 முதல் இடைக்கால நிவாரணமாக மாதம் ரூ. 200-க்குக் கீழ் ஊதியம் பெறுவோர்க்கு ரூ. 10-ம் மற்றவர்களுக்கு ரூ. 15-ம் மாதாமாதம் இடைக்கால நிவாரணம் வழங்குவதென அரசு இப்பொழுது முடிவு செய்திருப்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறிவிக்கிறேன். இதனால் அரசுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 11.66 கோடி அதிகச் செலவாகும். இம்மாதிரி மாதாமாதம் அளிக்கப்படும் இடைக்கால நிவாரணங்கள் ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் மீது அரசு எடுக்கும் முடிவுகளின்படி கிடைக்கும் ஊதிய உயர்வுகளில் சரிக்கட்டப்படும்.

(3) 1—7—1977 முதல் மாதம் ரூ. 200-க்குக் குறைவாக ஊதியம் பெறுவோருக்கு அதிகப்படி இடைக்கால நிவாரணமாக ரூ. 10 அளிக்கவேண்டும்.

மாதம் ரூ. 200-க்குக் கீழ் ஊதியம் பெறுவோர்கள் மத்திய அகவிலைப்படிக்கு அதிகமாகவே வாங்குகின்றார்கள். இப்போது அறிவிக்கப்படும் இடைக்கால நிவாரணத்தைத் தவிர மேலும் அவர்களுக்கு மாதம் ரூ. 10 வழங்குவது இயலாததாகும்.

(4) அரசு அலுவலர் ஓய்வு பெறும்போது அவர்களுக்கு ரூ. 10,000 வழங்கவேண்டும்.

இதை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்வதென்றால் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 25 கோடி வரை அதிகச் செலவாகும். அலுவலர் செலுத்திய தொகை எவ்வளவு குறைவாக இருந்தாலும் அவருடைய பணிக் காலம் எவ்வளவு குறுகியதாக இருந்தாலும்கூட எல்லோருக்கும் ஒரேமாதிரியாக ரூ. 10,000 அளிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவது நியாயமற்றது. சென்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தில்

ஒரு அலுவலர் சேமிப்புத் திட்டத்தை அறிவித்தோம். அதையோ அல்லது அரசும் அலுவலரும் பங்கு செலுத்தி அவரவர் பணிக் காலத்திற்கும் பங்குத் தொகைக்கும் ஏற்ப ஒரு தொகை திரும்பிப் பெறும் மாற்றுத் திட்டங்களையோ பரிசீலிக்க அரசு தயாராக உள்ளது.

(பிற்பகல் 2-10)

(5) கட்டாய ஓய்வுத் திட்டத்தை ரத்து செய்யவேண்டும்.

திரு. கே. சந்தானம் அவர்கள் தலைமையில் அமைந்த லஞ்ச ஒழிப்பு விசாரணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளின்மேல் இத்திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. கட்டாய ஓய்வு ஆணைகள் அரசு வகுத்த விதி முறைகளுக்குட்பட்டு 3 அதிகாரிகள் கொண்ட குழுக்களினால் பரிந்துரைக்கப்பட்டு அரசினரால் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன. பாதிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் ஒரு உயர்மட்டக் குழுவிற்கு மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளலாம். இக்குழு இதுவரை 42 அதிகாரிகளை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பரிந்துரைத்துள்ளது. இப்போது மத்திய அரசின் ஆலோசனையின் பேரில் மூன்றாவது கட்டமாக முதலமைச்சரே மேல் முறையீடுகளை மறுஆய்வு செய்யவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதுவரை உயர்நீதி மன்றமும் எல்லா கட்டாய ஓய்வு ஆணைகளையும் ஏற்றுத் தீர்ப்பளித்துள்ளது. எனவே, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை இத்திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதில் பெருந்தவறுகள் நிகழ்ந்ததாகத் தோன்றவில்லை. ஆயினும் அரசியல் அல்லது சொந்தக் காரணங்களுக்காகப் பழிவாங்கும் நோக்கத்துடன் இத்திட்டத்தை செயல்படுத்தக் கூடாது என்பதில் இந்த அரசு விழிப்பாக இருக்கும். நிர்வாக ஊழலை ஒழிப்பதில் முக்கியப் பங்கேற்கும் இத்திட்டத்தை இப்போது கைவிடுவதற்கில்லை.

(6) அரசு அலுவலர்களுக்கு போனசு வழங்கவேண்டும்.

இக் கோரிக்கையை அரசு ஏற்பதற்கில்லை.

(7) ஓய்வு பெறும் வயதை 58-க்கு உயர்த்த வேண்டும்.

படித்து பட்டம் பெற்ற இலட்சக்கணக்கான பட்டதாரிகள் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தில் சிக்கித் திண்டாடும் தற்போதுள்ள பின்னணியில் இக்கோரிக்கையையும் ஏற்பதற்கில்லை.

(8) கூடுதல் அகவிலைப்படி முழுவதையும் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும்.

கூடுதல் அகவிலைப்படி மத்திய அரசின் சட்டத்தின்கீழ் முடக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகையைத் திருப்பிக் கொடுக்கும்படி உத்தரவிட மாநில அரசுக்கு உரிமை இல்லை. எனினும் அலுவலரது இந்தக் கோரிக்கையை மத்திய அரசுக்கு தமிழக அரசு பரிந்துரைக்கும்.

(9) மத்திய அரசு விகிதத்தில் அகவிலைப்படி வழங்க வேண்டும்.

இக்கோரிக்கையை ஏற்பதென்றால் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 25 கோடி அதிகச் செலவாகும். எனவே இதை உடனடியாக ஏற்பதற்கில்லை. ஆனால் மத்திய அரசு விகிதத்தில் அகவிலைப்படி அளிப்பதற்கு மத்திய அரசின் நிதி உதவியைக் கோரியுள்ளோம். மேலும் நிதிக் குழு Finance Commission வின் முன்னும் இதற்கான உதவி வேண்டுமென வற்புறுத்தியுள்ளோம். இதற்காகக் கிடைக்கின்ற நிதி உதவிக்கேற்ப இவ்விகிதங்கள் நிர்ணயிக்கப்படும்.

(10) மூன்றாண்டுகளுக்கு மேல் பணியாற்றியவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும்.

இக்கோரிக்கையைப் பற்றி உடனடியான ஒரு முடிவு எடுக்க இயலாது. தமிழக அரசு அலுவலர் ஆணைக் குழுவைக் (Public Service Commission) கலந்தாலோசித்து மனிதாபிமான அடிப்படையில் இப் பிரச்னைக்குத் தீர்வு காண இவ்வரசு தீவிர முயற்சி செய்யும்.

(11) இலஞ்ச ஒழிப்புக் குழுக்களை நீக்க வேண்டும்.

நிர்வாகத்தில் உள்ள ஊழல்களைக் களைவதில் அரசு அதிக அக்கறை கொண்டுள்ள இத்தருணத்தில் இலஞ்ச ஒழிப்புப் பணிகளை பலவீனப்படுத்த இயலாது. ஆயினும் நாணயமான அரசு அலுவலருக்கு அனாவசியத் தொல்லைகள் அளிப்பதும் கூடாது. குறிப்பான புகார்கள் மீது லஞ்ச ஒழிப்புத் துறை வழக்கம்போல நடவடிக்கை எடுக்கும்.

(12) வருங்கால வைப்பு நிதி சம்பந்தமான அரசு ஆணை 1330-ஐ ரத்து செய்யவேண்டும்.

இக்கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு இந்த ஆணையை ரத்து செய்ய அரசு தீர்மானித்துள்ளது.

12—332 A

1978 மார்ச் 11] [திரு. கி. மனோகரன்]

(13) சங்க நிர்வாகிகளை மாற்றிய உத்திரவுகளை ரத்து செய்ய வேண்டும்.

மாறுதல் செய்யப்பட்டவர்களை அவர்கள் பணிபுரிந்த பழைய மாவட்டங்களுக்கு திரும்பவும் மாற்றம் செய்யுமாறு உத்திரவிடப் பட்டுள்ளது. பழி வாங்கும் அல்லது அச்சுறுத்தும் நோக்கத்துடன் இவ்வரசு சங்க நிர்வாகிகளை மாற்றாது. ஆனால் விதிமுறைகளுக் குட்பட்டு நிர்வாகக காரணங்களுக்காக தவிர்க்க முடியாத மாறுதல்களை ஏற்க அவர்களும் தயாராக இருக்கவேண்டும்.

(14) தனிக்குறிப்பு (Personal file) முறையை ரத்து செய்ய வேண்டும்.

இரகசியக் குறிப்பு முறை இப்போது அமுலில் இல்லை. தனிக் குறிப்பில் எழுதப்படுபவை சம்பந்தப்பட்ட அலுவலரிடம் காண்பிக்கப்படுகின்றன. அக்குறிப்புகளுக்கு எதிராக மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளும் உரிமை அவருக்கு உண்டு. வேலையில் காணப்படும் குறைகள் மட்டுமன்றி அவர் திறம்பட வேலை செய்ததற்கான பாராட்டுரைகளும் இவைகளில் இடம் பெறும். அலுவலர்கள் தங்கள் பணியைப்பற்றி தாங்களே எழுதும் அறிக்கை (Self Assessment Report) யையும் தனிக் குறிப்புக் கட்டுகளில் சேர்க்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்துள்ளோம். எனவே, அலுவலர் நலன் கருதியே இம்முறையை ரத்து செய்ய வேண்டியதில்லை.

(15) அரசு அலுவலகங்களின் வேலை நேரங்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

இதை அரசு ஏற்கனவே ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. போக்கு வரத்துத் துறையினரையும் கல்வி நிறுவனங்களையும் கலந்து ஆலோசித்த பிறகு விரைவிலேயே இதற்கான ஆணை பிறப்பிக்கப்படும்.

இவைகளைத் தவிர தலைமைச் செயலகச் சங்கத்தின் கோரிக்கை களையும் இந்த அரசு அனுதாபத்துடன் பரிசீலித்து அவைகளின் மேல் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் பின்வருமாறு :—

(1) தலைமைச் செயலகத்தினருக்குத் தனியான சம்பள வீதங்கள் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும்.

இது ஊதியக் குழு தீர்மானிக்க வேண்டியதாகும். எனவே இக்கோரிக்கை அக்குழுவிற்கு அனுப்பப்படும்.

(2) அகவிலைப்படியின் உச்ச வரம்புகளை நீக்க வேண்டும்

இது தலைமைச் செயலகத்திற்கு மட்டும் உள்ள தனிப்பிரச்சினை அல்ல. அரசு அலுவலர் எல்லோருக்கும் பொருந்தும், பொதுப் பிரச்சினையாக உள்ளது. அரசிதழ் பதிவு பெரு ஊழியர் சங்கத்தின் 9-வது கோரிக்கையும் இதுவே. இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டால் அரசுக்கு ரூ. 25 கோடி அதிகச் செலவாகும். ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டபடி இதற்காகக் கிடைக்கும் மத்திய அரசின் உதவிக்கு ஏற்ப இந்த அரசு முடிவு எடுக்கும்.

(3) 50 இளநிலை உதவியாளர் பதவிகளை மேல்நிலை உதவியாளர் பதவிகளாக உயர்த்த வேண்டும்.

தேக்க நிலையைத் தவிர்ப்பதற்காக 25 இளநிலை உதவியாளர் பதவிகளை மேல்நிலை உதவியாளர் பதவிகளாக உயர்த்த முடிவு செய்துள்ளோம்.

(4) 17 உதவிச் செயலர் பதவிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

பிரிவு அலுவலர்களிடையே தேக்க நிலையைத் தவிர்ப்பதற்காக 7 உதவிச் செயலர் பதவிகளை ஏற்படுத்த முடிவு செய்துள்ளோம்.

தற்போதுள்ள சூழ்நிலையையும் அரசின் நிதி ஆதாரங்களையும் கருத்தில் கொண்டு ஆராயும் போது மேற்கூறிய முடிவுகள் அரசின் நல்லெண்ணத்தையும் நியாய உணர்வையும் காட்டுகின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் பொது மக்களும் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த முடிவுகளை ஏற்றுக் கொண்டு பல்வேறு நிலைகளில் உள்ள அரசு ஊழியர்கள் உடனடியாக வேலைக்குத் திரும்புவார்கள் என்று எதிர் பார்க்கின்றேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: கிளாரிபிகேஷன், தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிற முடிவுகள் பற்றி இந்தக் கிளர்ச்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற சங்கங்கள் ஜெனரல் பாடியைக் கூட்டி முடிவெடுப்பார்கள். நான் கேட்க விரும்புவது என்ன வென்றால், இந்தக் கிளர்ச்சியினால் இப்போது சஸ்பென்ட், சார்ஜ் ஷீட், கேஸ்கள் இம்மாதிரியெல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகவே, அரசாங்கம் ஒரு சுமுகமான முடிவை அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் எடுக்க வேண்டும். அப்போது, இந்த நடவடிக்கைகளை

அனைத்தையும் ரத்து செய்வதாக அன்னவுன்ஸ் பண்ணலாம். அந்தச் சங்கங்களைக் கூப்பிட்டு அப்படி முடிவெடுப்பது உதவியாக இருக்கும். இது ஒரு கிளாரிபிகேஷன்.

இன்னொன்று இந்த நடவடிக்கைகளை எல்லாம் ரத்து செய்துவிட்டு, கேஸ்கள் வித்-டிரா உள்பட அன்னவுன்ஸ் பண்ணவேண்டும். இது ஒன்று. இரண்டாவது, அரசாங்கத்திற்கும், அரசாங்க ஊழியர்களுக்குமிடையே நிரந்தரமாகவே சுமுகமான நிலைமை இருக்கவேண்டும். They have to live together இத்தோடு முடியப் போவதில்லை. இந்த மாதிரி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால். இப்போது நீங்கள் இந்தச் சபையிலே அறிவித்த முடிவுகள் அத்தனையும் அவர்களுடைய கோரிக்கையின் பேரில்.

நான் என்ன கேட்க விரும்புகிறேன் என்றால், அவர்கள் கோரிக்கையின் பேரில் நீங்கள் எடுத்திருக்கிற முடிவுகளை, இந்த சம்பந்தப்பட்ட சங்கங்கள் உங்களுக்குத் தெரியும், அவர்களை அழைத்து இந்த முடிவுகளை அவர்களிடம் சொன்னால், அவர்கள் அதற்கான கிளாரிபிகேஷன் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வதற்கு மேலும் உதவியாக இருக்கும். நான் சொல்வது, To come together என்பதற்காகத்தான்.

நல்லவேளை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நல்ல காரியம் செய்தார்கள். பாய்லர் பிளான்ட் பப்ளிக் செக்டாரிலே ஒரு ஜெனரல் ஸ்டிரைக் ஏற்பட்டபோது, ஜார்ஜ் பெர்னான்டஸ் அவர்களோடு பேசி, நண்பர் ராகவானந்தம் அவர்களும் தலையிட்டு, இரண்டு பேர்களையும் ஒருமைப்படுத்தினார்கள். மற்றவர்களை ஒருமைப்படுத்தும்போது, தன்னுடைய ஊழியர்களை ஒருமைப் படுத்த, அவர்களைக் கூப்பிட்டு இப்படிப்பட்ட முடிவுகளைச் சொல்லி சுமுகமாக முடிக்கிறது நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இதுவரை தமிழகத்தில் முன்னால் பதவியேற்று பணியாற்றிய அமைச்சரவை இதுபோன்ற நிலையில் எந்த முடிவுகளைக் கையாண்டதோ, அதைப்போல் இந்த அமைச்சரவையும் நிச்சயமாக அதே வழியில் கூடுமான வரையில் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் பழிவாங்கும் உணர்வோடு செயலாற்றாது என்பதை நான் இந்த அவையில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சம்பந்தப்பட்ட சங்கத் தலைவர்களை, நிர்வாகிகளை அழைத்து நேரில் சொல்வது சுமுகமான உறவை ஏற்படுத்த உதவி செய்யாதா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நான் ஒன்றை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நண்பர் சிவ. இளங்கோ அவர்கள் என்னிடம் வந்து பேசினார்கள். செயலகத்திலே இருக்கிற தலைமைச் செயலாளர், நிதித் துறை செயலர், இன்னும் இவர்கள் போன்ற பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் அருகில் இருந்தார்கள். ஆனால், வெளியே போனவுடனே இவைகளை எல்லாம் மறந்துவிட்டு; எந்த விதமான ஆதாரமும் இன்றி அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். இந்த நிலையில் தான் அமைச்சர் அவையின் முடிவை இந்த மாமன்றத்திலே வைத்துச் சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

தமிழகம் முழுவதற்கும், ஏன் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்குமே கூட இந்த அவையிலே சொல்கிற முடிவு மதிப்பிற்குரிய, மரியாதைக்குரிய முடிவாகக் கருதப்படும். அதிலும், இங்கே சொல்கிற வார்த்தைகளின் முடிவுகள் அனைத்தும் பொறுப்போடு தரப்பட வேண்டிய அளவுக்கு, உத்தரவாதம் தரவேண்டிய வகையில் இங்கே வெளியிடப்படுகிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள். ஆகவே, இந்தச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் சந்திக்க விரும்பினால், இந்த அமைச்சரவை அதை மறுக்காது. ஆனால், இங்கு சொல்லிவிட்ட பிறகு, அவர்களை அழைத்துச் சொல்வது இந்த மாமன்றத்தை அவமதிப்பதாகும் என்று நான் உண்மையிலேயே கருதுகிறேன். ஆகவே, இதுவே போதும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இதைப்பற்றி அவர்கள் ஏதாவது கருத்து தெரிவிக்க, அவர்களுடைய சங்கத்திலே. பொதுக் குழுவிலே தீர்மானம் எடுத்து, அதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால், நாங்கள் விளக்கம் கூறத் தயங்க மாட்டோம். சந்திக்க மறுக்க மாட்டோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்றன. 13—3—1978 அன்று காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 2-20 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.